

Pollfoss.

Pollfoss ligt midden op Uw pad, of U nu vanuit Stryn of Geiranger bent gekomen en het Gudbrandsdal wilt oversteken. Hier hebben velen hun sporen achtergelaten en velen een zoute druppel gezweet.

Zo staat het geschreven in de oude teksten. *Bron geschiedenis Pollfoss.*

Het is waar Pollfoss ligt aan **rijksweg 15**, RV15, tussen Grotli en Lom dus kom je er altijd langs als je naar Geiranger of Stryn gaat.

Pollfoss zo heet de waterval en het Hotell og Gjestehus, deze waterval werd enkele jaren geleden bedreigd door de energie maatschappij die wilde een dam in de rivier plaatsen voor energie opwekking, met als gevolg dat de waterval van zowel Pollfoss als Dønfoss zo goed als gehalveerd werden.

De hele omgeving kwam hier tegen in opstand want Pollfoss en Dønfoss waren dan slechts een stroompje en zeker geen waterval.

Er werd een vereniging opgezet om dit te voor komen en het is ze gelukt, Pollfoss is nog steeds die mooie woeste waterval.

Ga maar eens bij Pollfoss overnachten en je komt er achter!

Het is al enige tijd geleden dat wij Pollfoss bezochten en een kopje koffie dronken en een svele met boter en suiker want zo hoorde het vertelde de dame van Pollfoss, de koffie stond in een aluminium kan op een kookplaatje met muntstukjes er onder, we moesten zelf inschenken, hij smaakte sterk en het tweede kopje was påfyll, nooit meer vergeten.

Altijd als wij langs Pollfoss kwamen en het was koffie tijd, wat het al gauw was als we langs Pollfoss kwamen dronken wij koffie met svele.

De sfeer de uitstraling het gevoel als je daar binnen kwam had iets van rust, gemoedelijkheid terug in de tijd, het lawaai van de waterval viel niet eens op. Het was altijd even genieten.

Drie jaar terug stond Pollfoss opeens te koop.

Een Nederlands echtpaar had het gekocht hoorden wij, dus toen wij weer eens langs Pollfoss kwamen was het een reden te meer om koffie te drinken want wij waren best nieuwsgierig waarom ze juist Pollfoss gekocht hadden.

De nieuwe eigenaren vertelden ons dat zij al enige tijd op zoek waren in Noorwegen en diverse gelegenheden hadden bekeken maar nog niet een keer het gevoel hadden gekregen van dit is HET totdat ze Pollfoss bezochten, op het moment dat ze het zagen waren ze eigenlijk al verkocht en toen ze binnen kwamen al helemaal, dat gevoel herkende wij, je bent gewoon even stil, het is ook net alsof je een museum binnen gaat en ogen tekort komt, alleen de tekst boven de receptie al ,zie foto.

"Heil Vavtrudne! i hall er eg komen og vil deg sjølv sjå; fyrst vil eg vita, um vismann du er og ein ovklok jotun."

Gegroet 'Sterke Mangelaar'! Nu ben ik in je hal om jou zelf eens te zien.

Eerst wil ik weten hoe je kennis ervoor staat, of je echt een alwetende reus bent.

De familie Van Harten

Zij zijn hier begonnen aan een enorme klus maar met gedrevenheid en enthousiasme om Pollfoss weer Pollfoss te laten zijn. Pollfoss heeft een hele traditie als je de foto's en de daarbij behorende teksten leest.

Pollfoss Gjestehus is trouw gebleven aan de rijke en goede tradities. In het

oude hoofdgebouw zijn veel mooie gebruiksvoorwerpen uit vroegere tijden verzameld. Bijvoorbeeld wagens en rijtuigen, sledes, posttassen, paardentuigen e.d.

Een plaats dus waar mensen langs kwamen om te overnachten, te eten,

samen iets te vieren of gewoon om samen te zijn in een omgeving met traditie rust en sfeer.

Neem b.v. de Tjæremile een heel oude traditie in de omgeving, de Tjæremile is een manier om teer te verkrijgen uit oude gedroogde dennen stronken door ze stapelen en af te dekken met pluggen aarde op een ronde stenen bodem met in het midden een gat met een pijp er onder.

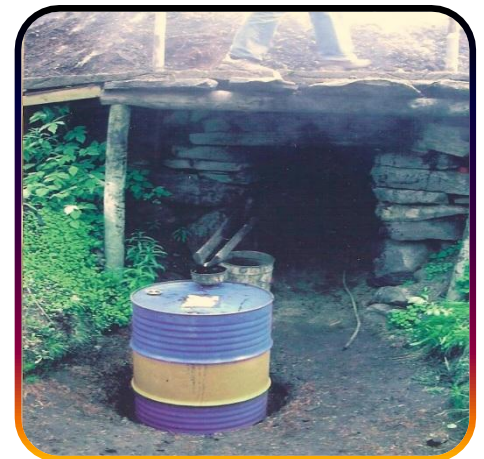
Op verschillende plaatsen wordt hij aangestoken en door de hitte komt de teer vrij en loopt door het gat in het midden via de teerpijp een vat in.

Het geheel blijft een dag of vier smeulen en men zit er dag en nacht bij om het te controleren, ook komen er doorlopend mensen uit het dorp kijken, ze drinken wat en maken muziek, gezellig en sociaal.

Zie foto van de Tjæremile en de pijp onder het gat waar de teer het vat in loopt.

De teer werd en wordt gebruikt voor het schilderen van de houten huizen.

Wij spraken met de Dame van Dovregubbens Hall in de Dovrefjell , zij vertelde ons dat haar ouders elk jaar in augustus een paar dagen naar Pollfoss gingen en ze had gehoord dat het Nederlandse ektepar het heel goed deed en die mening is de plaatselijke bevolking ook toe gedaan, want je hoort het gaat goed met Pollfoss, ze komen middagen, zoals ook b.v. de motorclub uit Bismo, houden er hun feestjes en bijeenkomsten zoals van de konfirmasjon.

Het ektepar Bertus en Hendrika hebben het echt naar hun zin in Noorwegen met hun Pollfoss want ze hebben wel een bezit waar je niet altijd bij stilstaat en ze moeten er hard voor werken, maar zoals Bertus het heel mooi weet te zeggen " als ik wakker word en naar buiten kijk heb ik energie voor de hele dag".

Bertus heeft ervaring in de reisbranche, was jaren chauffeur, reisleader in heel Europa waaronder ook Noorwegen zijn favoriete land zoals hij zelf zegt en nu is hij de trotse bezitter van Pollfoss.

Daarnaast is hij een uitstekende kok en kan hij zich ook nog in diverse talen goed verstaanbaar maken en spreekt dus ook Noors! Hendrika spreekt ook Noors en had in Nederland een accountants kantoor, die kennis komt nu goed van pas voor de financiële zaken, dus een super duo!

Samen beheren zij Pollfoss, wat een hele taak is, maar zij doen het met plezier zoals ze zelf zeggen en dat is ook wat je van hun gezichten kan lezen, ze stralen, maar zijn soms ook heel moe!

Diverse plaatselijke Noorse kranten hebben al een artikel gewijd aan de nieuwe eigenaren van Pollfoss. Ook zijn ze geïnterviewd door de Noorse Kulturråd waarvan hier het interview.

Gjestfritt på Nederlandsk

«Livet er lettere her i Norge.» Det sier Hendrika og Bertus van Harten fra Nederland, til tross for

at de driver gjestehus hvor de bare får tilsendt varer én gang i uka! De to ønsket seg et sted hvor det ikke var så tett befolket som der de bodde i Nederland. Hun har bakgrunn fra regnskap og han er utdannet kokk, men har jobbet mye som reiseleder i hele Europa. Etter åtte års leting, fant de Pollfoss i Skjåk. Bertus var også mye i Norge som reiseleder, og ekteparet ønsket seg til Norge på grunn av naturen. Høsten 2007 åpnet de turiststedet, hvor de har mye besøk spesielt av turister fra hjemlandet i sommersesongen. Nå bor de på Pollfoss hele året med unntak av oktober hvor de besøker slekt i Nederland. Tidligere har hotellet vært stengt om vinteren, men nederlenderne satser på å ha åpent hele året. De planlegger opprusting og utbygging av stedet. Det betyr mye jobbing i og med at de satser på

å drive mest mulig uten hjelp i vintersesongen. «Vi arbeider veldig mye, men det er ikke noe

stress. Livskvaliteten er bedre enn i Nederland. Når jeg våkner og ser ut av vinduet, har jeg energi

for hele dagen,» sier Bertus. Ekteparet har planer om å bli i Skjåk, og oppsummerer

slik: «Vi har kommet uten tanke på å bli rike, vi blir rike på naturen. Vi har helse, vi har hverandre og vi har det fint.»

Hendrika og Bertus van Harten tar imot gjester på Pollfoss i Skjåk. Foto Karen Bleken/OAM.

Bron, Noorse Kulturråd, "KIVDOKUMENTASJON AV NYERE INVANDRING TIL OPPLAND"

Als je het interview leest dan zegt het al genoeg over dit ektepar, deze twee zijn van plan er iets van te maken en het is een genoegen om er een heel klein beetje deelgenoot van te zijn!

Pollfoss vi elsker deg !.

Voor verdere informatie en foto's van en over Pollfoss zie,:

www.pollfoss.com , hier vind je in het Nederlands informatie en foto's

www.zoover.nl/noorwegen/oppland/sjak/pollfoss-hotell-en-gjestehus/hotel ,
hier vind je de beoordelingen van gasten over het hotel en ook foto's van de
omgeving.